

UZASADNIENIE

Celem zmian projektowanych w ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 187, poz. 1567, z późn. zm.) jest wdrożenie postanowień dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.) w zakresie dotyczącym uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

Resortem wiodącym w transpozycji dyrektywy 2005/36/WE jest Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Niniejsza dyrektywa ustanawia zakres kwalifikacji zawodowych, które umożliwiają ich posiadaczowi wykonywanie określonego zawodu we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz wprowadza szczegółowe regulacje obejmujące kształcenie osób, procedury przyznawania dyplomów i innych dokumentów potwierdzających ukończenie kształcenia oraz organy uprawnione do ich wydawania. Dyrektywa ta stanowi wykonanie postanowień Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w części dotyczącej zniesienia przeszkód w swobodnym przepływie osób i usług między państwami członkowskimi Unii Europejskiej i wprowadza zasady wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji.

W świetle dyrektywy 2005/36/WE zawód lekarza weterynarii należy do tzw. „zawodów sektorowych”, których funkcjonowanie zgodnie z prawodawstwem Unii Europejskiej wymaga szczegółowych regulacji w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Dotychczas w zakresie dotyczącym zawodu lekarza weterynarii sprawy kwalifikacji zawodowych regulowały: dyrektywa Rady 78/1026/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie weterynarii, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.Urz.

WE L 362 z 23.12.1978, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 81, z późn. zm.) oraz dyrektywa Rady 78/1027/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy weterynarii (Dz.Urz. WE L 362 z 23.12.1978, str. 7, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 87, z późn. zm.) wdrożone przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

Przepisy dotyczące uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii oprócz obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej obejmują również obywateli Konfederacji Szwajcarskiej i państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wspólnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (art. 1 pkt 2-9 projektu ustawy). Ponadto, przepisy projektowanej ustawy będą stosowane także do członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818) oraz obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818), co wynika z prawa wspólnotowego (dyrektywa 2004/38 oraz 2003/109).

Implementacja dyrektywy 2005/36/WE polega na dokonaniu zmian w rozdziale 1 obecnie obowiązującej ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, pozostawiając bez zmian te uregulowania, które są zgodne z tą dyrektywą.

Warunki przyznawania przez właściwy organ, jakim jest okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii obywatelom państw członkowskich określono w nowym brzmieniu art. 2 ust. 1 i 2 zmienianej ustawy zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2005/36/WE (art. 1 pkt 3 projektu ustawy).

Nowe brzmienie art. 2a (art. 1 pkt 4 projektu ustawy) ma na celu wdrożenie postanowień dyrektywy 2005/36/WE (art. 21, 23 i 39 tej dyrektywy). W przepisie tym określono warunki, na jakich okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo do wykonywania zawodu lekarza weterynarii obywatelom państw członkowskich posiadającym kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, które nie spełniają minimalnych wymagań w zakresie kształcenia. Art. 38 dyrektywy 2005/36/WE dotyczący kształcenia lekarzy weterynarii będzie wdrożony w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt 2 ustawy z dnia

27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.).

Zmiana w art. 1 pkt 4 dotycząca nowego brzmienia art. 2b polega na określeniu odstępstw i warunków uznania dokumentów potwierdzających kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna uzna dyplomy lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii posiadane przez obywatela innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, inne niż dyplomy lub dokumenty wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 2f ustawy zmienianej, jeżeli osoba ta posiada zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, potwierdzające, że dyplom lub dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii został uzyskany w wyniku ukończenia kształcenia spełniającego minimalne wymagania w tym zakresie określone w przepisach o szkolnictwie wyższym oraz jest uznawany przez te organy za równoważny dyplomom lub dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 2f zmienianej ustawy. Natomiast art. 2c daje okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej możliwość przyznania prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii, w trybie i na zasadach określonych w przepisach ustawy o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, po spełnieniu przez osobę ubiegającą się warunków określonych w projektowanej ustawie. Możliwość taka wynika z postanowień dyrektywy 2005/36/WE.

Zmiana w art. 1 pkt 5 projektu ustawy polegająca na nadaniu nowego brzmienia art. 2e ustawy zmienianej ma na celu dostosowanie treści tych przepisów do

postanowień zawartych w dyrektywie 2005/36/WE. W artykule tym określono tryb i zasady składania wniosków, weryfikacji dokumentów oraz przyznawania przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

Zmiana w art. 1 pkt 7 projektu ustawy dotycząca nowego brzmienia art. 2h-2j zmienianej ustawy ma również na celu dostosowanie treści tych przepisów do postanowień zawartych w dyrektywie 2005/36/WE. W art. 2h określono, że lekarz weterynarii będący obywatelem państwa członkowskiego i posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii w tym państwie może czasowo wykonywać ten zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez konieczności wpisu do rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej. W poszczególnych ustępach tego przepisu określono wymagania, jakie powinna spełnić osoba ubiegająca się o takie prawo oraz zasady prowadzenia przez okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne ewidencji takich lekarzy. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych w nowym brzmieniu art. 2i określono, że lekarz weterynarii wykonując zawód lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej używa tytułu „lekarz weterynarii” w języku polskim. Natomiast w nowo brzmiącym art. 2j określono warunki posługiwania się przez osoby wykonujące zawód lekarza weterynarii tytułem wskazującym na uzyskane wykształcenie.

Natomiast w dodanym art. 2l (art. 1 pkt 8 projektu ustawy) określono właściwość okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej jako organu wydającego wszelkiego rodzaju dokumenty i zaświadczenia wymagane przez przepisy Unii Europejskiej, w tym przede wszystkim przez dyrektywę 2005/36/WE.

Ponadto w projekcie ustawy dotychczasowe wyrazy „odpowiednie władze” zostały zastąpione wyrazami „właściwe organy”. Zmiana ma na celu ujednoczenie terminologii stosowanej w ustawie z terminologią dyrektywy 2005/36/WE, która posługuje się terminem „właściwy organ”. Należy nadmienić, że powyższa zmiana jest uzasadniona także z punktu widzenia terminologii stosowanej w polskim ustawodawstwie. Określenie „właściwy organ” nie budzi wątpliwości i jako takie nie wymaga zdefiniowania na potrzeby ustawy. Dodać

należy, że art. 3 ust. 1 lit. d dyrektywy 2005/36/WE zawiera definicję właściwego organu.

W związku z koniecznością dostosowania słownictwa zawartego w zmienianej ustawie do tego występującego w ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045) dokonano również zmiany art. 1 ust. 1 pkt 7 polegającej na rozszerzeniu badania i oceny weterynaryjnej jakości pasz o pasze lecznicze w zakresie ich wytwarzania i dystrybucji (art. 1 pkt 1 projektu ustawy).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 20 października 2007 r., gdyż zgodnie z art. 63 dyrektywy 2005/36/WE do tego dnia powinna być wdrożona ta dyrektywa. Ponadto z tym dniem ma również wejść w życie ustawa o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, wdrażająca ogólne przepisy dyrektywy 2005/36/WE.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Od dnia udostępnienia projektu ustawy w Biuletynie Informacji Publicznej żaden podmiot wykonujący zawodową działalność lobbingową nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy (zgłoszenie w rozumieniu art. 7 ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa).

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy znajduje się w programie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projektowana ustawa dotyczy samorządu lekarzy weterynarii oraz osób będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wspólnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które zechcą wykonywać zawód lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych

Projektowana ustawa nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Koszty związane ze stosowaniem przepisów projektowanej ustawy będą realizowane wyłącznie ze środków finansowych będących w dyspozycji samorządu lekarzy weterynarii.

3. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy wpłynie na rynek pracy przez zwiększenie konkurencji wśród osób wykonujących zawód lekarza weterynarii.

4. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został poddany konsultacjom społecznym z zainteresowanymi organizacjami społecznymi i związkami branżowymi, w szczególności z Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, a także z Polskim Towarzystwem Nauk Weterynaryjnych oraz z Wydziałami Medycyny Weterynaryjnej w Warszawie, Lublinie, Wrocławiu i Olsztynie. Do projektu ustawy uwag nie zgłoszono.